

📖 AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

|| CSENDES készülés

☎ Köszöntés

* Ének: 24:1 („Az Úr bír ez egész földdel...”)

🕒 Ének: 238:1-5 („Teremtő Istenünk...”)

* Fohász

📖 Olvasmány (ld. középen)

↓ Imádság

👁 Gyermek az Úrasztala körül

🕒 Ének: KÉ 75 („Tégy újjá lelkem mélyén...”)

📖 Alapige (ld. középen)

👂 Igé hirdetés (ld: a túlóldalon)

☰ Csend

↓ Imádság

↓ Mi Atyánk...

✋ Áldás

✝ Hirdetések (ld. jobb oldalon)

* Ének: KÉ 14 („Csendben állok...”)

✋ Áldás

HIMNUSZ

ISTENTISZTELET

2025. január 12.

Budapest-Rákoskeresztúri Református Egyházközség

„...hogy Arcod láthassa”
címmel Igét hirdet: Sebőkné Babos Boglárka lp.

📖 Olvasmány: Jn 9, 1-34

📖 Alapige: Jn 9, 35-38

„Meghallotta Jézus, hogy kiközösítették, és amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: Hiszel te az Emberfiában? Ő így válaszolt: Ki az, Uram, hogy higgyek benne? Jézus így felelt neki: Látod őt, és ő az, aki veled beszél. Erre az így szólt: Hiszek, Uram. És leborulva imádta őt.”

AZ ÚR LEGYEN
GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ PÁSZTORA!

🔊 GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- Beszámoló: Magvetők délutánja
- **Házasság hétvége: feb. 15-16.** Vác, Althann ház, 5000 Ft előleggel Oláh Attilánál lehet jelentkezni. (Utazási és étkezési igényeket is jelezzük előre!)
- Nyári gyülekezeti tábor: augusztus 3-7. Nagybörzsöny
- Idén is lehet rendelkezni a személyi jövedelemadó 1+1%-áról legkésőbb 2025. május 21-ig. Adó 1%-hoz: Magyarországi Református Egyház: 0066 Alapítványunk adatai a fejlécben

JÖVŐ HETI ALKALMAINK:

Kedd 9³⁰ Baba-Mama Kör;
Péntek 16³⁰ KonfIFI; 18⁰⁰ Oázis IFI;
VASÁRNAP 9⁵⁵ Istentisztelet;
előtte: Kóruspróba; Imakör;
valamint Házi Biblia Körök és hittanórák;
Lelkipásztori fogadóórák:
kedden és szerdán 15⁰⁰-18³⁰

Budapest-Rákoskeresztúri Református Egyházközség, 1173 Bp. Pesti út 31., Adószám:18192232-1-42 web: refkeresztur.hu, mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu
Bank: OTP 11784009-22222820 Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42 Lelkipásztoraink: # Sóskuti Zoltán 30/822-5435 soskuti.zoltan.lp@gmail.com
Szabadnapja: CSÜTÖRTÖK; # Sebőkné Babos Boglárka 20/580 3177; babosboglarca@gmail.com Szabadnapja: PÉNTEK; Főgondnokunk: # Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskati5@gmail.com Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás): # Soltészné Garay Réka 70/200-9717 sgarayreka@gmail.com Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰): # Szabó Zsuzsanna 70/321-6838 sszsueva@gmail.com Urnatemető nyitvatartása: kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; péntek 9⁰⁰-12⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

Bevezető: (...)

Jézus eljön, egy születése óta vak embert meggyógyít, a farizeusok pedig nekiállnak forszírozni, hogy miért szombaton, ki vétkezett ez vagy a szülei. Ők a bűnt annak következményeit, annak mechanizmusát próbálják megérteni, helyre tenni a fejekben: Mit kell erről gondolni. Jézus viszont jön és az embert magát teszi helyre: testileg és lelkileg egyaránt. A kérdés, hogy mi mit kezdünk ezzel? Mert nehéz adaptálódni a jóhoz is...

Arról szeretnék ma gondolkodni veletek közösen, hogy amikor Isten kegyelmének, szeretetének elfogadásáról van szó az mivel jár, és mi itt és most, akik itt ülünk készek vagyunk-e rá?

1. A betegségeink nem büntetések, hanem lehetőségek Isten megdicsőülésére és a Vele való találkozásra

Az első és talán legfontosabb dolog, amit Jézus itt leszögez, hogy a betegség nem büntetés. Ezt kérdezik a farizeusok: Ez vétkezett vagy a szülei, hogy már születése óta vak? Abban a korban ez volt a felfogás: A betegség oka a bűn. Gyakran ki is közösitették a betegeket épp ezért. Ez még a mózesi törvényekre utal: „M megbüntettem az atyák vétkét a fiakban.” 2 Móz. 20,5 A farizeusok Mózes törvényeit abszolutizálják Isten helyett.

Ám Jézus itt átfordítja az egészet: nem az okra, hanem a betegség céljára irányítja a figyelmet. „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.”

(...)

Jézus azt mondja ezek nem hogy nem büntetések, hanem lehetőségek Istennek a csodára, arra hogy megjelenjen és megdicsőüljön az életünkben.

Amikor benne vagyunk elsöre mind büntetésként éljük meg: Miért kell ennek pont velem történnie? És ebből a kiindulásból nehéz oda eljutni, leginkább csak utólag értelmezzük már úgy, hogy ha ez nem történik, sosem tapasztalom meg Istent így ...

Jézus viszont már az elején így tekint a próbáinkra: Mint aminek nem oka, hanem célja van.

Ahol már nem szokás, vallás, dogma és elv lesz az Isten, hanem elevenen érzed magadon a kezét, ott találkozunk Vele és ott mindig valami Isten jelenés- teofánia történik... Ott Isten személyesen neked bemutatkozik. Egy gyógyítás történet sem ugyanolyan. Jézus nem recepteket ír:

A teremtésre utal a sárral való megkenetés... Neki így mutatta meg önmagát. Nekünk hogyan? Mi mit tudnánk mesélni ezekről a megtapasztalásokból? Ha ezeket egymás mellé tennénk, mint valami puzzle darabkákat még akkor sem tudnánk az Ő arcát tökéletesen kirakni, de tisztább lenne a kép: Mennyivel több, mennyivel egyedibb, szebb, kreatívabb az Isten, mint amilyenek eddig gondoltuk...

2. Az elvakultságaink akadályoznak, hogy felismerjük az Urat

Döbbenetes egyébként, hogy a farizeusok simán elmennek amellett a tény mellett, hogy itt valakivel alapvetően valami jó és örömteli dolog történt, hiszen vak volt, most meg

lát, és ahelyett, hogy vele örülnének, szinte felelősségre vonják. Ez nagyon is a farizeusok vakságáról beszél: mert elvakítja őket az irigység és a hatalomféltés... Őket a félelem, hogy meg kell felelni a mózesi törvényeknek... Minket mi?

Ezt a vakot egyébként a történetben háromszor kérdezik meg mit gondol Jézusról, kinek is látja, és nagyon érdekes az út, amit bejár: Először a körülötte lévőknek azt mondja nagyon tárgyilagosan: Egy ember. Vak voltam, most látom, ez az ember tette ezt.

Másodszor már amikor odahurcolják a farizeusok elé ők is megkérdezik: te mit gondolsz róla? Mire azt feleli próféta. És végül harmadjára Jézus kérdezi meg.

De bár a fizikai vaksból rögtön kigyógyul, a lelki látás fokozatosan jön meg... Egyre többnek látja Jézust. Az embertől a Megváltóig.

A koncepcióink, meggyőződésünk, a neveltetésünk, szokásaink, a sebeink akarva akaratlanul is a fejünkben egy kész képet alkotnak a világról és Istenről is. Egy kicsit vegyük elő ezt a képet majd akár most akár otthon Istenről, érdemes vele elidőzni... Neked kicsoda az Isten? És ki Ő valójában?

Ez a meggyógyított sem látta elsöre jól Jézust, de van egy nagy különbség közte és a farizeusok közt: Ő akarta látni. Ő kész volt ezt az utat bejárni érte. A farizeusok szemellenzöt hordanak és még csak látni sem akarják Jézust. Nem hogy meglátni benne az Isten Fiát.

3. Türelmesen kivárja míg fokozatosan megnyílik a szemünk, mire eljutunk a belátásra

Először látta meg a szüleit, hogy hogy néz ki egy ember, a kék ég, vagy mi az hogy víz... Teljes átalakulás, döbbenet, sokk. Amikor Isten felnyitja a szemünk, a lelki látásunk hasonlít ehhez... A bajokban meglátjuk az áldást is, a próbákban a formálódásunkat. Kinyílik az Isten országa és ami eddig is ott volt körülöttünk arra végre látásunk is lesz, már nem csak sötétben tapogatózunk mikor Istenről kérdezzük, hallunk. Neked megnyílt ez már?

Az eddigi megszokott a vakság volt, ehhez alkalmazkodott a mindennapja, ez volt a normalitás. Jézus át tudja írni teljesen azt, akik eddig voltunk! Vakból látó lesz, halászból tanítvány és igehirdető, akkor téged ne tudna átformálni?

Ennek az embernek úgy gyógyult meg a lelki látása, hogy folyamatosan egyre többet lát meg, ismer fel. Ez biztató, hogy nem a sorozatos Isten élményektől fogunk többet látni Istenből, elég egy élmény, mint ennek az embernek, a kérdés, hogyan forgatjuk ezt magunkban, mert egy élményben is bőven bemutatkozik Isten.

Jézus adott időt neki, mert tudja, hogy nekünk idő kell, míg lecsengenek bennünk a dolgok. Nem vár tőle rögtön hitet, és nagy felismerést. Micsoda tapintat, finomság van ebben! Ő, aki Teremtőként egy pillanat alatt oldja meg a helyzetét és új szemet ad neki a porból formálva, az nem türelmetlenkedik, hanem kivárja a hitét. (...)

Összefoglalás: A mi látásunkat is elhomályosítja sok minden, de hagyjuk-e, hogy vigyen magával tovább az a kegyelem, amit már megéltünk, megértettünk Istenből, mert Ő most is türelmesen várja hogy eljussunk az Ő felismerésére, és hogy megdicsőülhessen egészen egyedi és kreatív módon az életünkben. Ámen. ✍️ Sebőkéné Babos Boglárka